

Македоно-българска източноправославна катедрала
“СВ. СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ”

СВ. СВЕТИ ДИМИТРИЙ СОЛУНСКИ ЧУДОТВОРЕЦ

ОКТОМВРИ

1 ОКТОМВРИ – ПОКРОВ НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА

На старобългарски език "покров" означава едновременно "покривало" и "защита". Всички славяноезични народи и църкви използват това наименование. Празникът възникнал през X век, за да се почете явяването на Божията Майка в Константинопол. Това необикновено знамение е станало в първата половина на X век. В църквата във Влахерна, близо до градските порти по време на нощно бдение, свети *Андрей Юродиви* с ученика си *Епифаний* се намирал по това време на всенощно бдение в цариградската църква, където се пазела като скъпоценна реликва една от одеждите на света Богородица. Било събота срещу неделя, имало бдение и църквата била пълна с народ. В 10 часа през нощта по време на всенощното бдение св. Андрей насочил погледа си нагоре и видял Света Богородица във въздуха. Тя била обкръжена от пророци, апостоли и ангели. Със своя омофор покривала богомолния народ и се молела за него на своя божествен Син. И други хора видели света Богородица, съпроводжана от свети Йоан Кръстител, и други светци. Тя тръгнала към центъра на храма, коленичила и дълго време останала в молитва с лице обляно в сълзи. После свалила покривалото (покрова) си и го простряла над хората в знак на защита. По това време жителите на града били заплашени от варварско нашествие и след чудодеещото явяването на света Богородица опасността отминала и градът бил спасен от кръвопролития, страдания и разруха. По молитвите и покровителството на света Богородица арабите-сарацини били прогонени от страната и Православната Църква учредила празника "*Покров Богородичен*" оттогава.

1 October - Shroud of the Most Holy Theotokos

In the Old Bulgarian language, "pokrov" means both "covering" and "protection." All Slavic-speaking peoples and churches use this name. The holiday originated in the 10th century to commemorate the appearance of the Mother of God in Constantinople. This extraordinary sign occurred in the first half of the 10th century. In the church of Vlaherna, near the city gates, during a night vigil, St. Andrew of Jurodivi and his disciple Epiphanius were present. The church of Vlaherna housed one of the vestments of the Holy Virgin as a precious relic. It was the Saturday before Sunday, and the church was full of people for the vigil. At 10 o'clock at night, during the All-Night Vigil, St. Andrew looked up and saw St. Mary in the air. She was surrounded by prophets, apostles, and angels. With her omophorion, she covered the worshipping people and prayed for them to her divine Son. And other people saw the Holy Virgin accompanied by St. John the Baptist and other saints. She went to the center of the temple, knelt down, and remained in prayer for a long time with her face drenched in tears. Then she took off her covering (veil) and spread it over the people as a sign of protection. At that time, the inhabitants of the city were threatened by a barbarian invasion, and after the miraculous appearance of the Holy Virgin, the danger passed, and the city was saved from bloodshed, suffering, and destruction. Through the prayers and patronage of the Holy Theotokos, the Saracen Arabs were driven out of the country, and the Orthodox Church has established the feast of the "Protection of the Theotokos" ever since.

14 ОКТОМВРИ – СВЕТА ПЕПОДОБНА ПЕТКА (ПАРАСКЕВА) ТЪРНОВСКА

Света преподобна Петка, именувана Параскева, живяла в единадесети век. Родителите ѝ живеели в градеца Епиват, на Мраморно море, между днешните градове в Турция Силиври и Истанбул. Те били известни на мнозина като добри, благодетелни и състоятелни хора, помагачи на нуждаещите се. Света Петка имала брат, който приел монашество и стигнал до архиерейски сан. Като брат си и тя още от ранни години проявявала наклонност към монашески живот. Един ден в църква чула думите на Евангелието: "*Който иска да върви след Мене, нека се отрече от себе си, да вземе кръста си и Ме последва!*" Тя думи на Господ Исус Христос я развълнували силно. Замислила се и решила да ги изпълни. На излизане от църква съблякла богатата си дреха и я подарила на един бедняк. Накрая раздавала всичките си дрехи и пари на

бедните. Починали родителите ѝ тя раздала наследственото имущество на бедните и се заселила в Ираклийското предградие, при усамотената църква "Покров Богородичен". Там прекарала в молитви, пост и горещи сълзи пет години. След това заминала за Светите земи в Палестина и се заселила в Йорданската пустиня. Там се подвизавала преподобна Мария Египетска, и водела като нея равноангелски живот, достигайки до дълбока старост.

При светите ѝ мощи намерени чудодейно ставали много изцеления: слепи проглеждали, хроми проходили, болни от тежки и неизлечими болести оздравявали. През 1238 г. българският цар *Иван Асен* наредил мощите да бъдат пренесени в столицата Търново. През 1393 г. След падане на столицата от турците, мощите на света преподобна Петка били пренесени във Видин, който все още се задържал свободен под властта на *Страцимир*. В 1396 г. паднал и Видин под турска власт, светите ѝ мощи били пренесени в Сърбия. През 1521 г. турският султан *Сюлейман Великолепни* превзел Белград и изпратил мощите на влашкия воевода *Василий Лупу*, в замяна на значителна сума, с която била изплатена част от данъците на Цариградска Патриаршия. Мощите на света преподобна Петка Българска били пренесени в град Яш, Румъния, където почиват и досега, дълбоко почитани от целия румънски народ. Още в дванадесети век по заповед на Цариградския патриарх *Николай Музалон* (1147-1151 г.) дякон Василий написал благолепно житие на преподобната. Такова житие написал двеста години по-късно и св. патриарх *Евтимий Търновски*.

14 October - St. Paraskeva (Petka) of Turnovo

Saint Reverend Petka, named Paraskeva, lived in the eleventh century. Her parents resided in the town of Epivat, on the Sea of Marmara, between the present-day Turkish cities of Silivri and Istanbul. They were known to many as good, charitable, and wealthy people who helped those in need. St. Petka had a brother who became a monk and rose to the archpriesthood. Like her brother, she also showed an inclination towards the monastic life from an early age. One day in church, she heard the words of the Gospel, "Whoever wants to come after Me, let him deny himself, take up his cross, and follow Me." These words of the Lord Jesus Christ moved her greatly. She thought about it and decided to fulfill them. On her way out of church, she took off her rich garment and gave it to a poor man. Finally, she gave all her clothes and money to the poor. When her parents died, she gave away her inherited property to the poor and settled in the suburb of Heraklion, at the secluded Church of the Shroud of the Theotokos. There, she spent five years in prayers, fasting, and bitter tears. Then she went to the Holy Land in Palestine and settled in the Jordan Desert. There, the Venerable Mary of Egypt ascended and led an ascetic life like her, reaching old age. At her holy relics, found miraculously, many healings took place: the blind saw, the lame walked, and the sick with serious and incurable diseases were healed.

In 1238, the Bulgarian king Ivan Asen ordered the relics to be transferred to the capital city of Tarnovo. In 1393, after the fall of the capital to the Turks, the relics of St. Reverend Petka were transferred to Vidin, which still remained free under the rule of Strassimir. In 1396, Vidin also fell to the Turks, and her holy relics were taken to Serbia. In 1521, the Turkish Sultan Suleiman the Magnificent captured Belgrade and sent the relics to the Vlach voivode Vasili Lupu, in exchange for a considerable sum, which was used to pay part of the taxes to the Patriarchate of Constantinople. The relics of Saint Reverend Petka of Bulgaria were transferred to the city of Iasi, Romania, where they rest to this day, deeply venerated by the entire Romanian people. Already in the twelfth century, by order of the Patriarch of Constantinople Nicholas Muzalon (1147-1151), Deacon Basil wrote a hagiography of the Venerable. Such a hagiography was written two hundred years later by St. Patriarch Euthymius of Tarnovo.

19 ОКТОМВРИ – СВЕТИ ПРПОДОБЕН ЙОАН РИЛСКИ ЧУДОТВОРЕЦ

Светата Православна Църква празнува скромния отшелник от Рила планина, когото още приживе наричали земен ангел и небесен жител. Преподобният Иван Рилски е роден около 876 г. в с. Скрино в Осоговската планина в семейство на благочестиви и скромни родители. Живял е по времето на свети княз

Борис I Михаил Покръстител и сина му Владимир, на цар Симеон и на сина му Петър - време на растеж на християнството в пределите на България. Като юноша светецът копнеел да се посвети в служба на Бога, напускайки родното си място и постъпил в манастир. След като приел монашеството напуснал манастира и се скитал на много пусти места. Накрая се установил в една пещера в Рила планина и по-късно основал Рилския манастир. В края на живота си светецът се отдал само на уединение в молитва. Умира през 946 г. и е погребан в малката манастирска църква на Светата Рилска обител. На 18 август 946 година св. Йоан напуснал този свят. Тридесет и четири години след успението си свети Йоан Рилски Чудотворец се явил на сън на своите ученици и им заповядал да изровят нетленното му тяло и да го пренесат в Средец. Там мощите на светеца били пазени в продължение на два века. През 1496 година, след като получили разрешение от султана, монасите от Рилската обител върнали мощите на светеца от Търново в основания от него манастир в Рила планина и затова на всеки 1 юли Църквата почита с празник връщането на светите мощи на светеца от Търновград в Рилската света обител. Предполага се, че канонизацията на св. Иван Рилски е извършена през X век, след пренасянето на мощите му от Рила в Средец, където в негова чест е построена църквата "*Свети Лука*".

October 19 - St. John of Rila Miracle Worker

The Holy Orthodox Church celebrates the humble hermit from the Rila Mountains, who was called an earthly angel and heavenly dweller even in his lifetime. Rev. Ivan of Rila was born around 876 in the village of Skrino in the Osogovo Mountains to pious and modest parents. He lived during the time of St. Prince Boris I Michael the Conqueror and his son Vladimir, as well as Tsar Simeon and his son Peter—a period of growth for Christianity within the borders of Bulgaria. As a youth, the saint longed to devote himself to the service of God, leaving his birthplace and entering a monastery. After accepting monasticism, he left the monastery and wandered through many desolate places. He finally settled in a cave in the Rila Mountains and later founded the Rila Monastery. At the end of his life, the saint gave himself to solitude in prayer. He died in 946 and was buried in the small monastery church of the Holy Rila Monastery. On August 18, 946, St. John left this world. Thirty-four years after his passing, St. John of Rila the Wonderworker appeared in a dream to his disciples and commanded them to dig up his incorrupt body and carry it to Sredets. There, the saint's relics were kept for two centuries. In 1496, after receiving permission from the Sultan, the monks of the Rila Monastery returned the relics of the saint from Tarnovo to the monastery he founded in the Rila Mountains. Every July 1, the Church commemorates with a feast the return of the saint's holy relics from Tarnovo to the Rila Monastery. It is assumed that St. Ivan of Rila was canonized in the 10th century, after the transfer of his relics from Rila to Sredets, where the Church of St. Luke was built in his honor.

26 ОКТОМВРИ – СВЕТИ ДИМИТРИЙ МИРОТОЧИВИ СОЛУНСКИ ЧУДОТВОРЕЦ

Свети великомъченик Димитрий Солунски Мироточиви бил родом от Солун, баща му бил управител на града и затова осигурил на своя наследник почетно място като благородник, получавайки най-добро за времето си образование и уважение от целия солунски елит. След смъртта на родителите си Димитрий заел висок военен пост, но получил заповед да преследва християните, но той ги покровителствал. Император Максимилиан, на връщане от поход на Изток, спрял в Солун, поискал Диомитрий да се откаже от вярата в Христос, заради високия чин който заемал. Увещанията били напразни и Димитрий бил хвърлен в тъмница. Римляните устройли тържество в цирка. Там Лий, прочут борец, приканвал осъдените християни на борба и ги хвърлял в ров със забити в земята копия. Оръженосецът на Димитрий, Нестор измолил от Димитрий да отиде на борба с Лий, когото победил и захвърлил в рова с копията. Императорът в ярост, че изгубил любимия си гладиатор, наредил Нестор да бъде обезглавен, а Димитрий - прободен с копие в 306 година. Християните запазили мощите на светеца. След като гоненията били прекратени, над лобното място и гроба на св. Димитър в Солун бил построена малка църква. Там ставали много чудеса и от светите му мощи потекло благовонно миро и затова Църквата го нарекла Свети

Димитър Мироточиви. По-късно издигнали голяма трикорабна базилика запазена и до днес. В деня на неговата памет в Солун се стичат поклонници от цял свят.

October 26 - St. Demetrius of Thessaloniki Miracle Worker

St. Demetrius of Thessaloniki, the Great Martyr, was a native of Thessaloniki. His father was the governor of the city, securing for him a place of honor as a nobleman, receiving the best education of his time and the respect of the entire Thessalonian elite. After the death of his parents, Demetrius took a high military post and was ordered to persecute the Christians, but he patronized them instead. Emperor Maximilian, on his way back from a campaign in the East, stopped in Thessalonica and demanded that Demetrius renounce his faith in Christ because of the high rank he held. The exhortations were in vain, and Demetrius was imprisoned. The Romans held a celebration in the circus where Lee, a famous wrestler, invited the condemned Christians to fight and threw them into a ditch with spears stuck in the ground. Demetrius' squire, Nestorius, begged Demetrius to go to the fight with Lee, whom he defeated and threw into the ditch with the spears. The emperor, furious at losing his favorite gladiator, had Nestor beheaded and Demetrius speared in 306.

Christians preserved the saint's relics. After the persecutions ended, a small church was built in Thessaloniki. Many miracles took place there, and from his holy relics flowed a blessed ointment, leading the Church to name him St. Demetrius the Myrrh-Bearer. Later, a large three-aisled basilica was built, which is preserved to this day. Pilgrims from all over the world flock to Thessaloniki on the day of his commemoration.

27 ОКТОМВРИ – СВЕТИ ПРЕПОДОБЕН ДИМИТРИЙ БАСАРБОВСКИ ЧУДОТВОРЕЦ

Преподобни Димитрий Басарбовски се родил в село Басарбово, което се намира на 8-9 километра от град Русе. Според свети Паисий Хилендарски и румънския синаксар свети Димитрий бил обикновен селянин овчар. Живеел скромно в една малка пещера и имал до нея колиба с малко лозе до река Русенски Лом. Прекарал целия си живот в усамотение и молитви към Бога. Веднъж, като изкарвал животните на полето, от невнимание стъпнал едно птиче гнездо с птиченцата. Този случай така му подействувал, че за наказание три години ни зиме, ни лете не обул виновния за смъртта на животинките крак. Подвизавал се усърдно, възпитал в себе си всички възвишени добродетели на истински монах. Предвидил смъртта си и легнал между два камъка на брега на близката река Лом и там предал на Господа душата си. На същото място където умрял бил погребан от водите на реката в едно блатисто място след паднал паднал пороен дъжд. Водата свлякла тия два камъка заедно със светите мощи на преподобния в реката. Мощите лежали известно време във водата.

Свети Паисий Хилендарски в своята История Славяноболгърская сочи 1685 г. навярно като година на смъртта му.

По-късно Бог открил на някои човеци неговите мощи. Преподобни Димитрий се явил на една бесновата девица от село Басарбово и й казал, че ще я излекува от болестта й, щом като извади мощите му от реката, бесноватата девица била излекувана. Последните били пренесени в село Басарбово, Русенско. Край тях ставали изцеления. Така с простото си житие св. Димитрий просиял сред българския народ. Бог го прославил посмъртно с много чудеса. Такова благодатно изцеление получавали и много други болни от различни болести.

Унгро-влахийският воевода пожелал да има мощите на преподобни Димитрий в своята домашна църква в столицата. С такава мисия изпратил в Басарбово благородници и свещеници. Но светецът не разрешил да пренесат мощите му през Дунава. Удивени, пратениците решили да разберат волята на Божия угодник. Поставили мощите в кола с невпрягани дотогава животни. Оставили животните свободни. Юниците отишли с колата направо в село Басарбово и спрели пред църквата.

В 1774 г., когато бушувала една от Руско-турските войни, руският генерал Петър Салтиков наредил мощите на свети преподобни Димитрий да бъдат отнесени в Русия.

Българин който служел за преводач при генерала, го помолил да ги остави в Букурещ като обезщетение срещу загубите на румънския народ във войната. Генералът се съгласил и оттогава светите мощи почиват в Букурещ, в Патриаршеската Катедрала “Свети свети Константин и Елена “.

October 27 - St. Demetrios of Basarbovo Miracle Worker

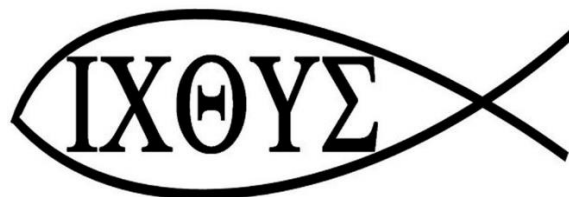
Rev. Demetrius of Basarbovo was born in the village of Basarbovo, which is located 8-9 km from the town of Ruse. According to St. Paisius of Hilendar and the Romanian Synaxar, St. Demetrius was an ordinary peasant shepherd. He lived modestly in a small cave and had a hut next to it with a small vineyard by the Rusenski Lom River. He spent his whole life in solitude and prayers to God. Once, when taking the animals out to the field, he inadvertently trampled on a bird's nest with baby birds. This incident affected him so deeply that for three years he did not shoe the foot that was responsible for the death of the little animals. He was diligent in his work and cultivated all the lofty virtues of a true monk. Foreseeing his death, he lay down between two stones on the bank of the nearby river Lom and there gave his soul to the Lord. At the same place where he died, he was buried by the waters of the river in a marshy spot after a torrential rain had fallen. The water swept these two stones along with the holy relics of the reverend into the river, where the relics lay for some time.

St. Paisii Hilendarski, in his History of Slavyanobolgarskaya, points to 1685 as probably the year of his death.

Later, God revealed his relics to some men. Reverend Demetrius appeared to a distressed virgin from the village of Basarbovo and told her that he would cure her of her illness once she took his relics out of the river. The virgin was cured, and the relics were brought to the village of Basarbovo, Rouse. Healings took place near them. Thus, with his simple life, St. Demetrius shone among the Bulgarian people. God glorified him posthumously with many miracles. Many other patients with various diseases received gracious healing.

The Ungro-Vlakhia Voivode wished to have the relics of St. Demetrius in his home church in the capital. He sent nobles and priests to Basarbovo with this mission. However, the saint did not allow his relics to be carried across the Danube. Astonished, the envoys decided to find out the will of God's pleaser. They placed the relics in a cart with animals that had not been harnessed until then and left the animals free. The animals went straight to the village of Basarbovo and stopped in front of the church.

In 1774, during one of the Russo-Turkish wars, the Russian general Peter Saltikov ordered the relics of St. Reverend Demetrius to be taken to Russia. A Bulgarian who served as a translator for the general asked him to leave them in Bucharest as compensation for the losses of the Romanian people in the war. The general agreed, and since then, the holy relics have rested in Bucharest, in the Patriarchal Cathedral of St. Constantine and St. Helena.

ПРОГРАМА ЗА БОГОСЛУЖЕНИЯТА ПРЕЗ МЕСЕЦ ОКТОМВРИ

1.10.2024 ВТОРНИК, ПОКРОВ НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА

10:00 ЧАСА – УТРЕНЯ, 10:30 ЧАСА – БОЖЕСТВЕНА СВЕТА ЛИТУРГИЯ;

6.10.2024 - 3 НЕДЕЛЯ ПОДИР ВЪЗДВИЖЕНИЕ

10:00 ЧАСА – УТРЕНЯ, 10:30 ЧАСА – БОЖЕСТВЕНА СВЕТА ЛИТУРГИЯ;

13.10.2024 - 4 НЕДЕЛЯ ПОДИР ВЪЗДВИЖЕНИЕ

10:00 ЧАСА – УТРЕНЯ, 10:30 ЧАСА – БОЖЕСТВЕНА СВЕТА ЛИТУРГИЯ;

14.10.2024 ПОНЕДЕЛНИК, СВЕТА ПРЕПОДОБНА ПЕТКА (ПАРАСКЕВА) ТЪРНОВСКА

10:00 ЧАСА – УТРЕНЯ, 10:30 ЧАСА – БОЖЕСТВЕНА СВЕТА ЛИТУРГИЯ;

19.10.2024 СЪБОТА, СВЕТИ ПРЕПОДОБЕН ИОАН РИЛСКИ ЧУДОТВОРЕЦ

10:00 ЧАСА – УТРЕНЯ, 10:30 ЧАСА – БОЖЕСТВЕНА СВЕТА ЛИТУРГИЯ;

20.10.2024 - 6 НЕДЕЛЯ ПОДИР ВЪЗДВИЖЕНИЕ

10:00 ЧАСА – УТРЕНЯ, 10:30 ЧАСА – БОЖЕСТВЕНА СВЕТА ЛИТУРГИЯ;

24.10.2024 ЧЕТВЪРТЪК, СВЕТА БОГОРОДИЦА „РАДОСТ ЗА ВСИЧКИ СКЪРБЯЩИ“

17:30 ЧАСА - МОЛЕБЕН ЗА ДЕЦА С УВРЕЖДЕНИЯ – ТЕЛЕСНИ ИЛИ ДУШЕВНИ НЕДЪЗИ;

26.10.2024 СЪБОТА, СВ. ВМЧ. И МИРОТОЧЕЦ ДИМИТРИЙ СОЛУНСКИ ЧУДОТВОРЕЦ

10:00 ЧАСА – УТРЕНЯ, 10:30 ЧАСА – БОЖЕСТВЕНА СВЕТА ЛИТУРГИЯ;

27.10.2024 - 7 НЕДЕЛЯ ПОДИР ВЪЗДВИЖЕНИЕ

10:00 ЧАСА – УТРЕНЯ, 10:30 ЧАСА – БОЖЕСТВЕНА СВЕТА ЛИТУРГИЯ;

OCTOBER SCHEDULE OF DIVINE SERVICES

Oct. 1, 2024, Tuesday - Protection (Pokrov) of the Most-Holy Theotokos

10 am - Morning Service, 10:30 am - Divine Liturgy

Oct. 6, 2024 - Sunday the 3th after The Elevation of the Holy Cross

10 am - Morning Service, 10:30 am - Divine Liturgy

Oct. 13, 2024 - Sunday the 4th after The Elevation of the Holy Cross, Holy Martyr Zlata

10 am - Morning Service, 10:30 am - Divine Liturgy

Oct. 14, 2024, Monday - Ven. Parasceva of Turnovo

10 am - Morning Service, 10:30 am - Divine Liturgy

Oct. 19, 2024, Saturday - Relics Ven. John of Rila

10 am - Morning Service, 10:30 am - Divine Liturgy

Oct. 20, 2024 - Sunday the 6th after The Elevation of the Holy Cross

10 am - Morning Service, 10:30 am - Divine Liturgy

Oct. 24, 2024, Thursday - The Mother of God, Joy of All Who Sorrow

5:30 PM - PRAYER SERVICE FOR CHILDREN WITH DISABILITIES - PHYSICAL OR MENTAL;

Oct. 26, 2024, Saturday - Saint Demetrios the Great-martyr and myrrh-streamer

10 am - Morning Service, 10:30 am - Divine Liturgy

Oct. 27, 2024 - Sunday the 7th after The Elevation of the Holy Cross

10 am - Morning Service, 10:30 am - Divine Liturgy